

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright



Fragment: Nasilje

L

L
Fragment: Nasilje
2013.

Juni 2013. 325.nostate.net
Naslov originala: „Fragment: Violence” by L; s engleskog prevela
Erika

anarhisticka-biblioteka.net

2013.

VIII

„FAI/IRF je međunarodna zavjera anarhista od prakse koja podmeće požar na obrambene pozicije socijalnih reformističkih anarhista. Rješava se mirisa plijesni koja se uhvatila u anarhiji amfiteatara te ispunjava zrak mirisom baruta, crne anarhije, noćnih sati, eksplozija, pucnjeva, sabotaža. To objašnjava zašto se Međunarodni Revolucionarni Front FAI i Zavjera nalaze na vrhu popisa anarhističkih opasnosti, kao što to kaže nedavno izvješće Europolu.” Zavjera Vatretnih Čelija-FAI/FRI – Bande Svjesnosti-FAI/FRI – Čelija Sole-Baleno

U ovom svijetu koji se urušava poimam svoje riječi, ideje i djela kao kišne kapi dodane oluji katastrofalnih razmjera koju moji znani i neznani drugovi razvijaju. Već izaziva kaos diljem svijeta, a fronte tlaka još rastu. Zajedno s ostalim divljim, nasilnim Jedinima srest ćemo se u danim i noćima da počinimo krimene protiv društva i države.

Zagrljaj mojem prijatelju Giannisu Naxakisu⁴. Plameni zagrljaj svim drugovima u zatvoru.

L

⁴ 30. april 2013. – Atena, Grčka: anarhisti Giannis Naxakis i Grigoris Sarafo-udis uhapšeni su u četvrti Nea Filadelfia, pri izlasku iz kafea. Istovremeno su brojne policijske snage upale u kafe i uhvatile anarhističke bjegunce Argyris Ntaliosa i Fivos Harisis-Poulosa. Za oba druga izdan je nalog za uhićenje već sredinom februara 2013. (nakon dvostruke pljačke u Velventos-Kozani i zatvaranja anarhista Andreas-Dimitrisa Bourzoukosa, Dimitris Politisa, Nikos Romanosa i Giannis Michailidisa). Sva četvorica nalaze se u pritvoru zatvora Koridallos, optuženi za „terorističku organizaciju” na temelju DNK uzoraka iz različitih pljački banki.

tako pomažu u kriminalizaciji i suzbijanju nove generacije anarhističke borbe. Kao što su oni donijeli svoje odluke tako smo i mi naše, i rezultati su svima vidljivi – neformalna međunarodna ustanička snaga koja se multiplicira i ne slijedi samo jednu liniju, teoriju ili metodu, i dosljedna je anarhističkim idejama. Vraćam optužbe za „avangardizam” i „elitizam” kontroliranoj organizaciji civilnih anarhista dosade i suzdržljivosti. Nije mi potrebna članska iskaznica centraliziranog političkog kulta ni darivanje postotka mojih primanja komitetu da bih postao anarhist! Ili se organizirao!

Za njih kapitalizam je samo „društveni odnos” koji neće nikada moći biti izmijenjen ako se ne pridržavamo „ciljeva i principa” njihove formalne organizacije koja govori o „kulturi otpora”, mada nema nikakvih konkretnih tragova o njenom postojanju. Na kraju, po meni, kapitalizam je samo mali dio dominacije s kojom se suočavam danas s mojim drugovima razasutima po čitavom svijetu, koji se bore protiv cjelokupnog postojećeg i prihvaćaju sve anarhističke metode i posljedice njihove upotrebe. Međunarodna djela FAI/FRI i anarhista prakse su nešto mnogo više od jeftine brbljarije i isprazne socijalističke propagande o „svijetu u kojem su naši životi zaista pod našom kontrolom.”

VII

„Ne zaboravimo nadasve da nakon riječi slijede djela”
ZVČ

Za razliku od civilnih anarhista, smatram da ne postoji bitna razlika u valjanosti između individualnog ili kolektivnog anarhističko-ustaničkog nasilja, i da li ono dolazilo ili ne iz „širokog pokreta klase borbe”. Velika akcija ili mala; manji metež ili veliki nered; jedan transparent, razbijen prozor, uništen ured tvrtke, spaljena banka; djelo solidarnosti, usluga, dar, objed, krevet; pamflet, članak, plakat ili grafit može naposljetku postati metak u glavi autoriteta, i ostaje vrijedan u novoj anarhističkoj crnoj internacionali.

Sadržaj

I	5
II	5
III	6
IV	7
V	8
VI	9
VII	10
VIII	11

koji će radije izbjeći represiju i nastaviti svoju bezazlenu rutinu u metropolama svijeta.

VI

„Izražavamo se vatrom. Da bi se sjetili i uvijek imali na umu naše sestre i braću koje je kidnapirala država i zatvorila iza rešetaka. Da bi nastavili borbu urbane gerile protiv neprijatelja slobode. Neka djela govore za nas.” Jedinica Bijesa FAI/FRI Indonezija

Ranjavanje izvršnog direktora Roberta Adinolfija ne smatram nešto posebno „nasilnim” činom, po meni je to više anarhistički čin slobodne volje i slobode. Takva su djela na žalost rijetka i ne dešavaju se dovoljno učestalo. Izazov je potruditi se. Smatram da bi takva djela trebala, nesumnjivo, biti jedan od sastavnih dijelova anarhističke pobune, i usprkos elitističnom blejanju civilnih anarhista ipak me smeta da Talijanska Anarhistička Federacija (FAI – Federazione Anarchica Italiana) nosi isto ime kao Neformalna Anarhistička Federacija (FAI – Federazione Anarchica Informale). Zato nije potrebno nuditi naočale onome tko ne zna čitati. Prošlo je deset godina otkad je talijanska FAI proglasila neformalnu FAI policijskom babarogom. Pogrešno stajalište koje su civilni anarhisti u U.K. kao papagaji ponavljali čitavo jedno desetljeće jer pristaje njihovoj politici. U svojoj izjavi, blateći ranjavanje Adinolfija, ujedinjuju odvojene akcije napada kao akciju jedne jedine grupe, međutim FAI kakvu bi oni željeli prikazati ne postoji. Na taj se isti način, što nije sporedno, represija kreće u svojim manevrima kao što su operacija Odlučnost (Ardire), sudski proces (Marini) itd. Na taj način pokušavaju širiti laži, ono što vrijedi za jednog vrijedi i za drugog, a priori.

Njihov je cilj bio obezvrijediti i potisnuti neukrotivu novu anarhističku tendenciju, koja prijeti njihovoj organizaciji. Plaše se kriminaliziranja njihovih hobi-grupa, krčmi i minornih inicijativa, i

kao radniku i tražit će više ali će mu malokad biti dano. „Kriminalac” ne slijedi nacrt, on je Autsajder. Kriminalac uzima ono što želi, i više nego što mu je potrebno i pred nikim ne spušta glavu. Kriminalcem ne upravljaju ni civilni lakeji ni civilni anarhisti, i zato je kriminalac isključeni iz njihovih rasprava. Ili potisnut. Isti proces za neukrotivog Jedinog.

V

„Za nas ne postoji zlatna sredina. Oni koji otvoreno iskazuju svoje anarhističke namjere suočavaju se s odlučujućom dilemom, ili djelovati ili odustati od anarhije zauvijek. Nikada neće postojati anarhija uz kavane i tračanja. Ili djeluj ili šuti...” Zavjera Vatretnih Čelija-FAI/FRI — Bande Svjesnosti-FAI/FRI — Čelija Sole-Baleno

Napad je primarni cilj nove anarhističke urbane gerile, kako bi uništili obrasce djelovanja službenika, žica i motora ekonomske megamašine, i širili teror među uključenim klasama. Uništenje banki, tvrtki, električne infrastrukture, internet prijenosa, mobilne telefonije, televizije, radio antena i napadi na tehnologiju dominacije možda se i ne mogu opisati baš kao „nasilje” ili „terorizam”, ali udarci koje zadaju su dovoljno zabrinjavajući da bi ih vlast mogla zanemariti. Uništenje vlasništva nanosi štetu neprijatelju i pokornoj masi, i ima jasnu ustaničku namjeru. Odbijam „nenasilnu” etiketu koja se često prišiva sabotazama, i smatram ih dijelom polimorfne borbe koja nadilazi takve definicije, korisne društvenoj kontroli.

Anarhističko nasilje je „kriminalno” u smislu da ide protiv društvenog očekivanja reda i suglasnosti, i zato možemo vjerojatno savršeno prihvatiti pretpostavku — nadasve unutar post-industrijske jezgre, gdje je osjećaj za socijalni mir vrlo razvijen — da najbliži neprijatelji od kojih anarhisti mogu očekivati da će nastojati spriječiti njihove namjere su drugi anarhisti, — civilni anarhisti — oni

Ovaj kratki tekst je samo dio serije budućih kritičkih članaka u vezi „civilnog anarhizma”, o kojem su već pisali Venona Q. i izdanja Dark Matter, kao odgovor na izjavu Anarhističke Federacije U.K./Libcom glede ranjavanja izvršnog direktora poduzeća Ansaldo Nucleare, Roberta Adinolfija, u Genovi¹. Dva anarhistička druga, Nicola Gai i Alfredo Cospito, su optuženi za napad, čiju je odgovornost preuzela Čelija Olga/FAI-FRI (Neformalna Anarhistička Federacija — Međunarodni Revolucionarni front). Solidarnost s optuženima, u zatvoru u Ferrari (Italija). Ovaj je fragment samo meandar jednog niza razmatranja, rezultat bilješki i kišnog popodneva. Ovo nije ni „manifest” ni suhoparna politička izjava, na koju je pak odgovor.

I

„Realizirajući brojne napade na ciljeve sistema, nadasve uz destruktivne materijalne ishode, bili smo i uvijek ćemo biti precizni. Ciljamo izričito na institucije i na predstavnike sistema, pazeći naročito da ne ranimo nekoga tko nije naša meta.” Zavjera Vatretnih Čelija

Nasilje nije ni dobro ni loše. Ono je temelj na kojem država gradi dominaciju i suglasnot. Tko god želi slomiti ovaj odnos redovito se opisuje kao kriminalac i/ili luđak. A svako djelo kojem je cilj prekoračenje tog odnosa se redovito naziva „nezakonitim” ili čak „terorizmom”.

II

„Nema nevinih. Svi smo dio društvenog stroja Moći. Pitanje je samo da li smo ulje ili pijesak u njegovim zupčanicima. Zato odbijamo pojam prividne nevinosti-

¹ 7. maj 2012., Genova, Italija: Roberto Adinolfi, izvršni direktor poduzeća Ansaldo Nucleare, upucan je u koljeno na ulici ispred svoje kuće.

ti društva. Tišina nije nikada nevinna. Mrzimo oboje, i ruku koja drži bič i leđa koja ga pasivno trpe.” ZVČ

Marljivi građani, mediji, policija, sudovi, suci, zatvori i vojska su linije obrane reda navedenog odnosa društva. Anarhističko nasilje je razbijanje tog reda, ono je prisvajanje/izraz naše moći i raskid suučesništva pokorne mase. Ono predstavlja krizu postojeće realnosti i početak njenog uništenja.

III

„Život steče vrijednost na temelju izbora koje svaki pojedinac napravi.” ZVČ

Treba, dakako, naglasiti da kada anarhisti upotrebljavaju snagu, ona nije nikada indiskriminativna. Civilni anarhisti, čija jedina domena je zaista samo carstvo politike, reaguju na retoriku „terorizma”, koju nameće država, suštini ponavljanjem svojih dogmi o „izlaganju opasnosti života” poštanskih i uredskih službenika. Jasno je da se radi o tehničkim i operacionim pitanjima pri napadu na izabrane ciljeve, ali ipak ne bih plakao nad službenicima poduzeća Swissnuclear², nad izvršnim direktorom Equitalije³ ni nad šefom Ansaldo Nucleare. Niti ću se alarmirati ako jedan zaposlenik neke ambasade ostane ranjen, zato što je svakom osim tih idiota jasno što ta mjesta predstavljaju. Nova anarhistički gerilci ne traže milost na temelju jasne definicije svojih ciljeva, već izražavaju svoj otpor na svoje vlastite načine i kroz svoje vlastite izraze.

² 30. mart 2011., Olten, Švicarska: paket-bomba eksplodirala u uredu poduzeća Swissnuclear (Federacija švicarske nuklearne industrije), nanijevši dvojici službenika površne ozljede. FAI je preuzela odgovornost za napad.

³ 09. decembar 2011., Rim, Italija: Marco Cuccagna, izvršni direktor službe za ubiranje poreza, Equitalia, zaprimio je paket-bombu koja je eksplodirala nakon otvaranja i nanijela mu rane: izgubio je dio prsta i gotovo oslijepio nakon što se stakleni stol razmrskao usred eksplozije.

IV

„Tigrovi bijesa mudriji su nego konji pouke.” William Blake

Civilni anarhisti iscertavaju istu liniju podjele kao marksisti, između „kriminalaca” i sebe samih: „Dobre osobe” koje se nalaze unutar zakona njihovih samo-ispisanih parametara ponašanja, i „loše osobe” koje njihova pravila osuđuju. Izvan U.K. brojni drugovi su mnogo bliskiji s „nasiljem” i „kriminalom” kroz pljačke banki, organizirane napade, bijesne prosvjede, krađu, krivotvorenje itd., nadodajući tome i mogućnost iskustva života u ilegali. Ilegalizam je kruh ustanka. Mnogi su već završili u zatvoru i možemo naučiti iz njihovih slučajeva na mnogim mjestima. U U.K. jako nedostaje iskustvo glede organiziranja napada, prepoznavanja ideja i odnosa grupa afiniteta u odnosu na „kriminalna djela”. Kršenje zakona je dio razvoja anarho-ustaničkog projekta i to je dio razloga zašto civilni anarhisti preziru i zanemaruju slučajeve anarhista u zatvorima i bijegu — zato što oni osporavaju njihova djela, njihovu sklonost napadu i globalni diskurs anarhista od prakse. Individualni činovi nasilja/negacije koje ne odobravaju njihove teoretičarske grupe smatraju se dijelom „kriminalne” ili „terorističke” sfere i etiketirane su kao provokacije. Na taj način civilni anarhisti postaju dio diskursa moći i smještaju se u sektor represije.

Zapitajte se, u čitavoj njihovoj retorici o „radniku” — gdje je „kriminalac”? Nisu svi „kriminalci” pobunjenici, ali postoji čitav jedan svijet koji nije uzet u obzir. Ne radi se o grešci, civilni anarhisti preziru kriminalce i ne traže okončenje zatvora, nego njihovu puku reformu. Oni se plaše antidruštvene rulje, Kralja Rulje, koji se vratio da zapali sve domove politiko-meritokrata i spali grad, zato što su civilni anarhisti „panduri budućnosti”.

Za civilne anarhiste, po njihovoj kršćansko-socijalističkoj teoriji, „radnik” je jednostavno onaj koji slijedi smjer njihovog nacrt, koji radi ono što svi rade, koji neće uzeti više nego što mu je dozvoljeno